

Luni, 21 Septembrie, 2026

Odovania praznicului Înălțării Sfintei Cruci

Sf. Ap. Codrat; Sf. Proroc Iona

Efesenii 1

²² și pe toate I le-a supus sub picioare, și pe El L-a dat peste toate Cap Bisericii

²³ care este trupul Său, plinătatea Celui ce pe toate într-o toți le plinește.

Efesenii 2

¹ Iar pe voi, care erați morți prin greșalele și prin păcatele voastre

² în care ați umblat cândva după dumnezeul acestei lumi¹, după stăpânitorul puterilor văzduhului², adică duhul care lucrează acum în fiii neascultării³...

³ Între ei am petrecut și noi toți⁴

¹ Aioon (eon) în accepția antică: entitate divină, zeitate. Pentru „dumnezeul acestei lumi” vezi 2 Co 4, 4 și nota.

² = Satana. În vechea mentalitate iudaică, spațiul dintre pământ și cer era imperiul diavolului.

³ = Urmașii nemântuiți ai protopărinților Adam și Eva, care se mențin în stare de răzvrătire împotriva poruncilor lui Dumnezeu. Frază rămasă în suspensie.

⁴ = Noi, Iudeii.

odinioară după poftele trupului nostru, făcând voile trupului și pe ale simțurilor, și astfel din fire eram fiii mâniei⁵ ca și ceilalți.

⁴ Dar Dumnezeu, bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire cu care ne-a iubit

⁵ pe noi, cei ce eram morți prin greșalele noastre, ne-a făcut vii împreună cu Hristos – prin har sunteți mântuiți! –

Marcu 10

⁴⁶ Și au venit în Ierihon. Și ieșind El din Ierihon cu ucenicii Săi și cu mulțime mare, Bartimeu orbul, fiul lui Timeu, ședea cerșind la marginea drumului.

⁴⁷ Și auzind că este Iisus Nazarineanul, a început să strige și să zică: „Iisuse, Fiul lui David, miluiește-mă!”

⁴⁸ Și mulți îl certau, ca să tacă; el însă cu mult mai tare striga: „Fiule al lui David, miluiește-mă!”

⁴⁹ Și Iisus, apropiindu-Se, a zis:

⁵ = Fiii mâniei lui Dumnezeu; vezi și Rm 1, 18.

„Chemați-l!” Și l-au chemat pe orb, zicându-i: „Îndrăznește, scoală-te; te cheamă...”.

⁵⁰ Iar orbul, lepădându-și haina de pe el și sărind în picioare, a venit la Iisus.

⁵¹ Și l-a întrebat Iisus, zicându-i: „Ce voiești să-ți fac?” Iar orbul l-a răspuns: „Să-mi capăt vederea, Învățătorule!”

⁵² Iar Iisus i-a zis: „Du-te, credința ta te-a mântuit!” Și îndată și-a căpătat vederea și-l urma lui Iisus pe cale.⁶

Tâlcuire

Orbul din Ierihon, aflând că Domnul trece pe acolo, și-a ridicat glasul. Strigătul lui a ajuns la Domnul; nimic din cele ce-L înconjurau n-a putut opri acest strigăt, și Domnul, chemându-l pe orb la Sine, i-a dat înapoi vederea. În orice vreme și în orice loc Domnul nu trece doar, ci este și rămâne; El cârmuiește întreaga lume. Judecând omenșete, asta înseamnă că El are multe

griji; pe deasupra, și cetele înge-rești îl înconjoară cu slavosloviile lor. Dar dacă reușești să-ți înalți glasul, asemenea orbului din Ierihon, nimic nu va putea împiedica strigătul tău să ajungă la Domnul; El va auzi și va împlini cererea ta. Împiedicarea nu o face Domnul; El e aproape și are pregătit tot ce îți trebuie; împiedicarea o faci tu. Înălță-ți glasul până la măsura la care să-L asculte Domnul și vei primi îndată tot ce dorești. Dar care e măsura aceasta? Credința, nădejdea, încredințarea în voia lui Dumnezeu. Dar și aceste măsuri își au măsurile lor. Care trebuie să fie aceste măsuri? Întreabă pe cel care a cerut și a primit ceea ce a cerut; el îți va spune: „M-am rugat pentru cutare și cutare lucru și am primit; acum am nevoie de asta și de cealaltă, mă rog și nu primesc și știu de ce: fiindcă nu pot să mă ridic la acea măsură a rugăciunii pe care am avut-o mai înainte”. Reiese că această măsură nu poate fi aplicată mereu. Un singur lucru este limpede: că totul ține de noi, nu de Domnul. Îndată ce vei fi în stare să primești, vei primi neapărat.⁷

⁶ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁷ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.